

Krokus

Ojczyzną krokusów są kraje wschodnie. Kwiatów tych jest około pięćdziesięciu gatunków. W starożytności najważniejszym z nich był szafran, który kwitnie jesienią. Ze znamion słupka sporządzano żółte barwniki oraz pachnące proszki i wywary. Substancje te były pożądane w starożytności i średniowieczu. W Piśmie Świętym szafran pojawia się tylko raz: w Pieśni nad Pieśniami. Pliniusz uważał, że roślina ta rozwija się najlepiej, gdy się ją gniecie i depcze. Dlatego jest ona symbolem cierpliwości i pokory. Natomiast dla większości egzegetów ze względu na podobieństwo do złota – najcenniejszego z metali – symbolizuje miłość, czyli najcenniejszą z cnót.